

Polská krev

Libreto: Leo Stein

POPIEL Heleno! Heleno!
 ach, já hořím hned
 a vy jste jak led!
 Heleno! Heleno!
 Zda mou chcete být
 a mne v lásce mít.
 S vámi moje štěstí,
 chtěl bych domů vésti,
 zdali někdo může,
 chytřejšího muže
 ještě chtít!

HELENA Mně milá
 by byla
 ta ohromná čest!

POPIEL Ohromné štěstí!

HELENA Však u vás
 ta volba
 by mohla k zlému vést!

POPIEL Toť mýlka jest!

HELENA Že blondýny chladné,
 pověst o nich vládne,
 řekněme si předem,
 oheň s ledem
 zlý soused jest!

POPIEL Ne, ne, ne, ne!
 Ne, ne, ne, ne!
 Blondýnky něžné,
 ty mám tak rád,
 jen při nich mohu
 se rozehřát!
 Tu vzplane náhle
 v mém srdci žár
 a v žilách krev je jeden var.
 Mají-li modrý
 jak chrpa zrak

i něžné tílko
okrouhlé tak,
pak na mou duši, stačí jeden hled,
mne ďábel posedne a neštěstí je hned.
Heleno, Heleno,
ty loupíš můj klid,
to nemůže být!
Heleno, Heleno,
ach, smiluj se již,
touhu mou ztiš!
Bude z nás v té chvíli
věru párek milý,
u mne je tvé místo,
to tě jisto,
plácnem si již!

HELENA Jen hledte, můj pane,
tu chytrým přece být -

POPIEL To nelze chtít!

HELENA - už mnohý
dost hloupě
tak do pasti vlít!

POPIEL To nemůže být!

HELENA Dejte pozor na mne,
blondýny jsou klamné,
litoval už mnohý,
přeubohý,
že tak se chyt!

POPIEL Ne, ne, ne, ne!
Ne, ne, ne, ne!

OBA Blondýnky něžné
on má (ty mám) tak rád,
jen při těch může (mohu)
se rozehřát!
Tu vzplane náhle mu (v mém) srdci žár,
a v žilách krev je jeden var!
Mají-li modrý
jak chrpa zrak
i něžné tílko
okrouhlé tak,
pak na mou duši, stačí jeden hled,
jej (mne) ďábel posedne a neštěstí tu hned!